

Chúa Nhật V Thường Niên – Năm B

Ngày 03 & 04 tháng 2 năm 2024

Bài đọc 1 G 7,1-4.6-7

Mãi tới lúc hoàng hôn, tôi chìm trong mê sảng.

Lời Chúa trong sách Gióp.

Bấy giờ, ông Gióp lên tiếng nói :
Cuộc sống con người nơi dương thế
chẳng phải là thời khổ dịch sao ?
Và chuỗi ngày lao lung vất vả
đâu khác gì đời kẻ làm thuê ?
Tựa người nô lệ mong bóng mát,
như kẻ làm thuê đợi tiền công,
cũng thế, gia tài của tôi là những tháng vô vọng,
số phận của tôi là những đêm đau khổ ê chề.
Vừa nằm xuống, tôi đã nhủ thầm : “Khi nào trời sáng ?”
Mới thức dậy, tôi liền tự hỏi : “Bao giờ chiều buông ?”
Mãi tới lúc hoàng hôn, tôi chìm trong mê sảng.
Ngày đời tôi thắm thoát hơn cả thoi đưa,
và chấm dứt, không một tia hy vọng.
Lạy Đức Chúa, xin Ngài nhớ cho,
cuộc đời con chỉ là hơi thở,
mắt con sẽ chẳng thấy hạnh phúc bao giờ.

Đó là lời Chúa.

Đáp ca Tv146,1-2.3-4.5-6 (Đ. x. c. c.3a)

Đáp . Hãy ca ngợi Chúa đi !Người chữa trị bao cõi lòng tan vỡ.

Hãy ca ngợi Chúa đi !

Đàn hát mừng Thiên Chúa chúng ta, thú vị dường nào !

Được tán tụng Người, thỏa tình biết mấy !

Chúa là Đấng xây dựng lại Giê-ru-sa-lem,

quy tụ dân Ít-ra-en tản lạc về. (Đ..)

Người chữa trị bao cõi lòng tan vỡ,
những vết thương, băng bó cho lành.

Người ấn định con số các vì sao,

và đặt tên cho từng ngôi một. (Đ..)

Chúa chúng ta thật là cao cả,
uy lực vô biên, trí tuệ khôn lường !
Kẻ thấp hèn, Chúa nâng đỡ dậy,
bọn gian ác, Người hạ xuống đất đen. (Đ..)

Bài đọc 2 1 Cr 9,16-19.22-23

Khốn thân tôi nếu tôi không rao giảng Tin Mừng.

Lời Chúa trong thư thứ nhất của thánh Phao-lô tông đồ gửi tín hữu Cô-rin-tô.

Thưa anh em, đối với tôi, rao giảng Tin Mừng không phải là lý do để tự hào, mà đó là một sự cần thiết bắt buộc tôi phải làm. Khốn thân tôi nếu tôi không rao giảng Tin Mừng ! Tôi mà tự ý làm việc ấy, thì mới đáng Thiên Chúa thưởng công ; còn nếu không tự ý, thì đó là một nhiệm vụ Thiên Chúa giao phó. Vậy đâu là phần thưởng của tôi ? Đó là khi rao giảng Tin Mừng, tôi rao giảng không công, chẳng hưởng quyền lợi Tin Mừng dành cho tôi.

Phải, tôi là một người tự do, không lệ thuộc vào ai, nhưng tôi đã trở thành nô lệ của mọi người, hầu chinh phục thêm được nhiều người. Tôi đã trở nên yếu với những người yếu, để chinh phục những người yếu. Tôi đã trở nên tất cả cho mọi người, để bằng mọi cách cứu được một số người. Vì Tin Mừng, tôi làm tất cả những điều đó, để cùng được thông chia phần phúc của Tin Mừng.

Đó là lời Chúa.

Tung hô Tin Mừng Mt 8,17

Ha-lê-lui-a. Ha-lê-lui-a. Đức Ki-tô đã mang lấy các tật nguyên của ta, và gánh lấy các bệnh hoạn của ta. Ha-lê-lui-a.

Tin Mừng Mc 1,29-39

Đức Giê-su chữa nhiều kẻ ốm đau mắc đủ thứ bệnh tật.

✠Tin Mừng Chúa Giê-su Ki-tô theo thánh Mác-cô.

Hôm ấy, vừa ra khỏi hội đường Ca-phác-na-um, Đức Giê-su đi đến nhà hai ông Si-môn và An-rê. Có ông Gia-cô-bê và ông Gio-an cùng đi theo. Lúc đó, bà mẹ vợ ông Si-môn đang lên cơn sốt, nằm trên giường. Lập tức họ nói cho Người về tình trạng của bà. ³¹ Người lại gần, cầm lấy tay bà mà đỡ dậy ; cơn sốt dứt ngay và bà phục vụ các ngài.

Chiều đến, khi mặt trời đã lặn, người ta đem mọi kẻ ốm đau và những ai bị quỷ ám đến cho Người. ³³ Cả thành xúm lại trước cửa. Đức Giê-su chữa nhiều kẻ ốm đau mắc đủ thứ bệnh tật, và trừ nhiều quỷ, nhưng không cho quỷ nói, vì chúng biết Người là ai.

Sáng sớm, lúc trời còn tối mịt, Người đã dậy, đi ra một nơi hoang vắng và cầu nguyện ở đó. Ông Si-môn và các bạn kéo nhau đi tìm kiếm. Khi gặp Người, các ông thưa : “Mọi người đang tìm Thầy !” Người bảo các ông : “Chúng ta hãy đi nơi khác, đến các làng mạc chung quanh, để Thầy còn rao giảng ở đó nữa, vì Thầy ra đi cốt để làm việc đó.” Rồi Người đi khắp miền Ga-li-lê, rao giảng trong các hội đường của họ, và trừ quỷ.

Đó là lời Chúa.